

ימי הגאולה לחיות על קדוש השם

חג הגאולה - י"ב-י"ג תמוז

נחישות לתפלה

חסיד מאז ולתמיד

למוד תורה

כוח הנשמה

השגחה פרטית ושמחה

גאון חסידית

"ולכל לראש להודיע לכל מקומות הלמוד אשר לא יפריעו חס ושלום מלאכת הקדש... תשתדלו להשיג עוד כסף בגמ"ח ותשלחו העזר הדרוש לכל מקום של למוד".

בקשר למה אמר הרבי הרי"צ את המשפט?

- הרבי בקש שגם בהיותו במאסר, ימשיכו את למוד והפצת התורה.
- הרבי בקש שישלחו לו הרבה כסף כדי שיוכל ללמוד תורה.
- הרבי הודיע לחסידים שמי שילמד יקבל הרבה כסף.

איך משפט זה ישפיע על התנהגותכם? בחרו אחת מהדרכים הבאות:

- לקבל עם חבר/אח זמן להוסיף בלמוד תורה.
- כשאבא לומד תורה, להיות בשקט כדי לעזר לו שיוכל ללמוד בלי הפרעה.
- לומר עם אחים קטנים/שכנים את הפסוקים וכו' להוסיף בתורה.

"חסידים גוברים חסידים".

בקשר למה אמר הרבי הרי"צ את המשפט?

- הרבי אמר לכל החסידים שתמיד ישארו נאמנים וחסידים.
- הרבי אמר ללובל ונחמנסון, שהם נשאים חסידים למרות שאינם מתנהגים כראוי.
- הרבי אמר על עצמו שהוא חסיד של הסבא שלו, הרבי מהר"ש.

איך משפט זה ישפיע על התנהגותכם? בחרו אחת מהדרכים הבאות:

- לפני שאני מתפרץ בדבור, אחשב האם זה מתאים לרצונו של הרבי.
- אזכר שאני חסיד בכל זמן ובכל מקום, ואשתדל להקפיד להסתובב במראה ראוי לחסיד.
- אם נכשלתי במעשה לא טוב, מיד אשתדל לתקן, ולחזר להתנהג כראוי לחסיד.

מכיון שראיתי אשר לא ירשני, החלטתי להניח התפלין תוך כדי הליכה.

בקשר למה אמר הרבי הרי"צ את המשפט?

- הרבי הסביר שחשוב להניח תפלין בכל מקום אליו הולכים.
- הרבי נתן את התפלין לסופר סת"ם לבדיקה.
- הרבי לא ותר על הנחת תפלין, אפילו בתוך בית הכלא.

איך משפט זה ישפיע על התנהגותכם? בחרו אחת מהדרכים הבאות:

- להשתדל לעקוב בסדור בזמן התפלה.
- להקפיד להתפלל גם בשבת ובימים שאין למודים.
- להוסיף בתפלה - אמירת תהלים או תפלת מנחה.

"אֲנִכִּי הָרַבִּי שְׁנִיאָוֶרְסוֹן, בֶּן הָרַבִּי הַמְּפָרָסֵם מְלִיּוּבָאוֹוִיטְשׁ, תֹּארוּ אֶזְרַח נִכְבָּד לְדוֹרוֹתָיו, נֹולֵד בְּלִיּוּבָאוֹוִיטְשׁ, לְמַד בִּישִׁיבָה, גֵּר כְּשִׁמוּנָה וְחָצִי שָׁנָה בְּרוֹסְטוֹב, וְכִשְׁלוֹשָׁה שָׁנִים בְּלִנְיָגֶרֶד. עוֹסֵק בְּלִמּוּדִים: לְמוּד מְחַקֵּר אֱלָקִי, חֲסִידוֹת"

בְּקֶשֶׁר לְמָה אָמַר הָרַבִּי הַרִ"צ אֶת הַמִּשְׁפָּט?

- הָרַבִּי רָצָה שְׂכַלֵּם יִכִּירוּ אוֹתוֹ וְיִדְעוּ מִי הוּא וְהֵיכָן גָּדֵל.
- הָרַבִּי סָפַר עַל יְהוּדוֹתוֹ בְּאֶמֶץ וּמִתּוֹךְ גִּאָּה יְהוּדִית, בְּלִי לִפְחַד מִהַגּוֹיִים.
- הָרַבִּי חָשַׁב שִׁישְׁחָרוּ אוֹתוֹ בְּזָכוֹת הַמִּשְׁפָּחָה הַחֲשׂוּבָה שָׁלוּ.

אִיךָ מִשְׁפָּט זֶה יִשְׁפִּיעַ עַל הַתְּהַגּוּתָכֶם? בַּחֲרוּ אַחַת מִהַדְרָכִים הַבָּאוֹת:

- לָלֶכֶת בְּגִאָּה יְהוּדִית בְּרוּחוֹב, גַּם בְּאֵם כָּלֵם נְרָאִים אַחֲרָת.
- לומר 'דְּבַר תּוֹרָה' בְּשִׁלְחָן שַׁבָּת, בְּלִי לְהִתְבַּיֵּשׁ.
- לְהוֹסִיף הַיּוֹם בְּלִמּוּד חֲסִידוֹת (מִתּוֹךְ סֵפֶר 'הַיּוֹם יוֹם' וְכַדּוּמָה).

פֶּה אֵין מְקוֹם לַעֲצָבוֹת וְשִׁפְלוּת, הַמְּקוֹם וְהַזְמַן דּוֹרְשִׁים חֲסִידֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְעֶזְרָתוֹ בְּאֶמֶץ לֵב וְהַגְבָּהַת רִיחַ. וְעַם זֶה לְשִׁים דַּעַת וְלֵב עַל כָּל פְּרִטֵּי הַשְּׂגָחָה הָעֲלִיוֹנָה.

בְּקֶשֶׁר לְמָה אָמַר הָרַבִּי הַרִ"צ אֶת הַמִּשְׁפָּט?

- בְּקֶשֶׁר לְבֵית הַכֶּלֶא, שֶׁצָּרִיךְ לְהִיּוֹת אֲמִיצִים וּלְהִלָּחֵם בַּגּוֹיִים.
- בְּקֶשֶׁר לְבֵית הַכֶּלֶא, שֶׁגַּם בְּמִצְבַּ קָשָׁה יֵשׁ לְזָכֵר שֶׁהַכֹּל מֵאֵת הַשֵּׁם וְלֹא לְהִבָּהֵל.
- בְּקֶשֶׁר לְחֹדֶשׁ אֲדָר, שֶׁזֶה הַזְמַן לְשִׁמּוּחַ וְלֹא לְהִתְעַצֵּב.

אִיךָ מִשְׁפָּט זֶה יִשְׁפִּיעַ עַל הַתְּהַגּוּתָכֶם? בַּחֲרוּ אַחַת מִהַדְרָכִים הַבָּאוֹת:

- גַּם אִם קָרָה לִי מִשְׁהוּ לֹא נַעִים (לְמִשָּׁל: הַפְסַדְתִּי אֶת הָאוֹטוֹבּוֹס) לומר 'הַכֹּל מֵאֵת הַשֵּׁם', וְלֹא לְהִתְרַגֵּז.
- לְזָכֵר שֶׁכָּל מוֹה שֶׁקּוֹרֶה לִי הוּא מִהַשֵּׁם, וְלִחְשֹׁב מוֹה אֲפָשָׁר לְלַמֵּד מִמּוֹה שְׂאֵנִי שׁוֹמֵעַ/רוֹאֶה...
- אִם יֵשׁ לִי בְּעִיָּה/מִשְׁהוּ עֲצוּב, לְהִתְפַּלֵּל לַהַשֵּׁם שִׁיעֲזֹר לִי.

כִּי רַק גּוֹפּוֹתֵינוּ נִתְּנוּ בְּגִלּוֹת וּבְשִׁעְבּוּד מְלָכִיּוֹת, אֲבָל נַשְׁמוֹתֵינוּ לֹא נִמְסְרוּ לְגִלּוֹת וּשְׁעַבּוּד מְלָכִיּוֹת

מִתִּי אָמַר הָרַבִּי הַרִ"צ אֶת הַמִּשְׁפָּט:

- כְּאֶשֶׁר עֲמַד לַעֲזֹב אֶת רוֹסְיָה.
- כְּאֶשֶׁר עֲמַד לַצָּאת לְגִלּוֹת.
- כְּאֶשֶׁר לְקַחְהוּ לְבֵית הַסֵּהֶר.

אִיךָ מִשְׁפָּט זֶה יִשְׁפִּיעַ עַל הַתְּהַגּוּתָכֶם? בַּחֲרוּ אַחַת מִהַדְרָכִים הַבָּאוֹת:

- לְזָכֵר אֶת הַכּוֹחַ הַמִּיּוֹחַד שֶׁל הַנִּשְׁמָה, כְּאֶשֶׁר קָשָׁה לִי לְקוֹם בְּבֹקֶר.
- לְזָכֵר אֶת הַכּוֹחַ הַמִּיּוֹחַד שֶׁל הַנִּשְׁמָה, כְּאֶשֶׁר אֵין צָרִיךְ לְפָתוֹר בְּעִיָּה עִם חֵבֶר בְּאֶפֶן שֶׁל אֶהְבֵּת יִשְׂרָאֵל.
- לְזָכֵר אֶת הַכּוֹחַ הַמִּיּוֹחַד שֶׁל הַנִּשְׁמָה, כְּשִׁמְזַדְמָנֶת לִי אֲפָשָׁרוֹת לְהִדָּר בְּמִצְוָה.

שיר י"ב תמוז

עוד מגיל צעיר ספרו לי על גבורה,
ללא מורא ופחד,
לפני הרבה שנים ברוסיה הקרה,
מסר נפשו הרבי על השם אחד.

מעולם לא נחלשה עמידתו האיתנה,
מול נציגי השחור,
הרבי הקודם לא נרתע מסכנה,
ולמד כך גם את תסידיו לבחור.

אך עבורי, בדור של גאולה,
לא מוכן בכלל מאין הם לקחו כוחות,
היום כשהמשימה יותר קלה,
אולי ההתמסרות שלי דרושה פחות.

היום כבר לא לומדים תורה בסתר,
ה'קה.גה.בה' לא עוד בולשת היא ברחובות,
הפתה שלי כבר לא בגדל מטר,
לא צריך למוות עבור קיום מצוות.

הכל אמנם כבר השתנה,
אך לא הדרך הנכונה,
הקרבה עצמית דרושה בכל דור ודור.
השם אחד ואין שני
אז אותר על רצוני,
אור האמונה אל תוף תוכי יחדר.

כחילי צבאות השם,
ממעכב לא נתרשם,
זוכים אנחנו על קדוש השם לחיות!
הרייץ את זאת פעל,
בזכות מסירותו נגאל,
כמותו נצעד לגאולה בלי שהיות!